

El llogarret de Sant Climent de Peralta té l'origen en l'antic cenobi emplaçat en una petita i arraconada vall de les Gavarres, a recés de tramuntana. En època no molt reculada -s. XVIII- es va abandonar l'església del vell monestir i es va construir la nova parròquia, uns dos quilòmetres cap a llevant, en les estribacions de la serralada més properes al pla, cap on s'havia anat desplaçant el poblament de masies disperses que caracteritza el lloc. Sant Climent devia ser, com ja va assenyalar Pella i Forgas, una de les primeres colonitzacions monàstiques, benedictines del país.

El cenobi es va emplaçar en un amagat racó, en la vall d'un rieral amb vessants esglaonats per feixes conreades i a prop —com passa en la majoria de monestirs—, d'una font, avui gairebé estroncada. Imaginem que en època alt-medieval l'indret devia ser encara més ombrívol i de vegetació més ufanosa que en l'actualitat. Sembla que aquest lloc va estar poblat amb anterioritat a l'establiment monàstic. Les tègules (teules planes) que es poden veure entremig del parament de les ruïnes de l'església poden procedir d'algun edifici d'època romana. Tanmateix, s'han descobert restes d'una necròpolis amb sepultures protegides amb tègules que podria ser anterior als primer documents que ens parlen de la cel·la monàstica.

Les ruïnes de l'església del monestir de Sant Climent de Peralta es coneixen amb el nom de l'església vella del Mas Vidal, un casal del segle XIX, actualment habitat. Aquest mas es devia construir amb bona part de les pedres procedents de l'enderroc de part de l'església, i potser d'altres dependències medievals desaparegudes.

Espai natural privilegiat

Els habitants de Sant Climent de Peralta han viscut tradicionalment del conreu del camp i de l'explotació dels recursos naturals del massís de les Gavarres: suro, llenya, carbó, etc... Els masos del nucli van tenir una època florent amb l'explotació del suro. Després, quan els ceps a França van ser atacats per la fil·loxera, gran part de les terres de conreu es van transformar en vinyes. Actualment, el poblament està format per unes desenes de masos, alguns d'ells reconvertits en segones residències.

A Sant Climent, però, encara és possible respirar l'ambient propi d'un indret estretament vinculat al massís. El nucli disposa d'alguns dels paratges més bonics i encisadors de les Gavarres, la qual cosa el converteixen en un lloc immillorable per a la pràctica de l'excursionisme i el coneixement de l'entorn natural d'aquest important espai.

El dólmen de la carena Jonquet-Vidal

Dintre del terme es troba el dólmen de la carena Jonquet-Vidal, que forma part de la zona megalítica de Fitor. Està classificat com a galeria coberta. Presenta la particularitat de tenir una cambra secundària dintre de la principal, potser construïda posteriorment. De les dues cambres i del passadís d'entrada resten actualment 20 lloses dempreus. N'hi ha 15 que pertanyen al dolmen. Són peces de molt poca alçada. És gairebé segur que quan es va construir el sepulcre eren més grans i de més gruix puix que es tracta d'un tipus de pissarra que s'esfulla amb facilitat. La llosa coberta està partida en dos fragments.